CALITATEA – CERINȚĂ FUNDAMENTALĂ A PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV

Continuîndu-ne investigațiile în domeniul pregătirilor efectuate în secții — cu preocuparea sa principală: CALITATEA MUNCII — am întreprins un nou raid prin diferite cluburi și asociații sportive. Reporterii noștri au încercat să scoată în evidență mutațiile ce s-au produs — dacă s-au produs — în gîndirea și activitatea practică a antrenorilor și sportivilor, precum și consecințele superficialității în pregătire pe care au mai întîlnit-o pe teren. Aria investigațiilor s-a mărit (și se va mări continuu) din dorința de a simți ecoul numeroaselor apeluri adresate sportivilor de a-și aduce contribuția directă la profilarea noilor obiective ale pregătirii, cu fiecare zi mai pretențioase, de a participa conștient la această perpetuă ridicare a ștachetei exigențelor procesului instructiv-educativ. Sondajul, după cum se vede, s-a efectuat la niveluri diferite, cuprinzîndu-i atît pe micii sportivi — exemplu de conștiinciozitate și dăruire — cît și pe cei ce se pregătesc să realizeze performanțe de seamă în noul sezon competițional, situat la jumătatea noului ciclu olimpic.

Firește, nu ne vom opri aici. Vom întreprinde astfel de raiduri și în alte cluburi. Materialele de față au și rolul unui schimb de experiență, ele putînd să se constituie în obiectul unei dezbateri în rîndurile tehnicienilor și ale sportivilor. Așteptăm ecouri pe care le vom găzdui cu plăcere.

E GREU S-O AJUNGI PE NADIA...

● NUMAI NOTE DE 9 ȘI 10... ● FLOREA STANOMIR ȘI NECAZURILE SALE ● UN ANTRENOR, UN START, O AMBIȚIE

Primăvara a fost temporar alungată în orașul de pe malurile Someșului, de valul de zăpadă care și-a rostologit tăvălugul de la Nord la Sud. Veseli din fire, clujenii au trecut ușor peste acest episod, socotindu-l una dintre glumele — tot mai numeroase, e drept, ale naturii. Atleții de la Universitatea sau de la C.S.M. erau chiar bucuroși în alergările lor pe alei, covorul de nea le era mai folositor chiar decît cel de coritan...

În acele zile, în care soarele punea și mai mult în evidență decorul de iarnă tîrzie, am făcut un raid prin cîteva secții pentru a vedea („cu un ceas mai devreme") ce ne va rezerva pentru sezonul estival Clujul tinereții și al sportului.

Primul interviu

Emilia, fetița muncitorilor **Maria** și **Ioan Olosutean**, are 10 ani și acordă — pentru prima oară — un interviu. Am întîlnit-o în sala de gimnastică, antrenîndu-se cu colegele sale de la Liceul „Nicolae Bălcescu".

— Visezi, probabil, s-o ajungi pe Nadia Comăneci ?

— **Aș vrea, dar e greu...**

— Sigur că este greu. Dacă n-ar fi așa, toate fetițele ar ajunge... campioane olimpice.

— **Nu, nu de asta e vorba. Noi facem doar trei ore de antrenament pe zi și tovarășul antrenor spune că fără 6 nu se poate...**

— Dar școala ?

— **Dacă ești atent la orele de curs, după-amiaza nu-ți trebuie mai mult de două ore pentru pregătire. Eu am la școală numai 9 și 10.**

— Hai să facem o aritmetică simplă : 5 ore de curs + 2 ore de pregătire + 6 ore de antrenament = 13 ore. Nu-i cam mult pentru o fetiță de 10 ani ?

— **De-aia v-am spus că e greu...**

Prea puține meciuri

În sala de box de sub tribuna stadionului am întîlnit o veche, foarte veche cunoștință : antrenorul de box **Florea Stanomir**. Mi-a plăcut ambianța sălii. Într-o neorînduială... studiată, se află lîngă ring puching-ball-uri, gantere, bănci, spaliere, iar pe pereți afișe ale unor gale din anii trecuți, fotografii ale lui Linca și Dobrescu, Fiat și Tiță, Negrea și Monea, panouri cu faze din meciurile sportivilor secției. **Un poster cu Clay și Frazier domină ringul.**

— **Este plăcut să te antrenezi într-o astfel de sală !**

— **Da, dar numai cu antrenamentele...** — parcă-și continuă o idee mai veche Florea Stanomir — **nu realizăm mare lucru. Sînt prea puține gale, au dispărut organizatorii. Un boxer n-ajunge în 10 ani să susțină nici 30 de meciuri. Îi pregătim, muncim adesea cu ei 25—30 de ore pe săptămînă, dar unde să-i verificăm ? Nu-i vorba de alergări aici, deși și în atletism întrecerea este o condiție obligatorie, ci de box, sport în care numai confruntarea scoate în evidență plusurile și minusurile.**

Are, desigur, dreptate Florea Stanomir. Dar, de ce or fi dispărut organizatorii de gale ?

Pe primul plan: pregătirea fizică

Tiberiu Laszlo a abandonat sportul de performanță în septembrie trecut. Acum este antrenorul săritorilor clujeni și are între cei 18 sportivi cîteva talente selecționate în lotul de perspectivă: **Gabriela Kovacs** — 14 ani, **Anca Bereș** — 14 ani, **Dan Lucaciu** — 11 ani. Dintre ei speră să ajungă cîțiva în fruntea ierarhiei trambulinelor. L-am găsit pe Tiberiu Laszlo pe marginea bazinului, la antrenament.

— Observ că lucrați la tehnică. Este principalul scop al acestei perioade ?

— **Nu. Antrenamentele de tehnică sînt doar presărate în planul de pregătire. Accentul îl punem pe ședințele de lucru de pregătire fizică generală și specifică. Sportivii mei aleargă, lucrează în sala de forță, înoată mult. Nu numai vîrsta ne obligă la aceasta, ci și dorința de a avea sportivi puternici, capabili să se adapteze ușor cerințelor tehnice.**

Ceea ce ne contrariase la început, lipsa de experiență a acestui antrenor aflat la începutul meseriei, s-a estompat. Cu astfel de principii, Tiberiu Laszlo va elimina ușor handicapul.

★

Cluj-Napoca, orașul tinereții și al sportului, se pregătește — fără surle și orchestre de tamburine — să-și amplifice contribuția la mărirea tezaurului sportiv național. Așteptăm.

N. HRISTACHE

PE PLOAIE, PE FRIG, ZILNIC LA ANTRENAMENT

Poloiștii din Arad se pregătesc în aer liber pentru un nou titlu la juniori

Una dintre surprizele anului sportiv 1977 a constituit-o performanța tinerilor poloiști din Arad : **echipa de juniori a clubului Rapid — campioană națională.** A învinge formațiile bucureștene, care de ani de zile își dispută supremația în polo-ul românesc la primele eșaloane (copii, juniori, ca și la seniori), și alături de ele pe cele din Cluj-Napoca și Oradea, ce se pregătesc în condiții mult superioare, nu este la îndemîna oricui. Au reușit-o, spre lauda lor, acești tineri ambițioși, ale căror singure atuuri sînt talentul și dorința de a învinge.

I-am revăzut pe tinerii campioni, de curînd, la „atelierul" lor de lucru, bazinul descoperit din localitate, pe care îl folosesc, uneori în condiții vitrege, 10 luni pe an. Era o dimineață friguroasă în care mercurul termometrului nu se ridica peste zero cu mai mult de 2—3 grade. Aburi denși se ridicau din apa încălzită la 32 de grade și aproape nu puteai distinge omul de la un capăt la celălalt al bazinului. Jucătorii lui Ionică Borza erau însă cu toții prezenți. În program, înot lung, apoi sprinturi, cîteva „reprize" de pase în doi, în trei și în încheiere — adică tocmai cînd se încălziseră mai bine — exerciții variate de tras la poartă. După antrenament, un duș fierbinte și apoi fiecare pleacă la școală.

„Și așa în fiecare dimineață, de ani de zile — ne mărturisește antrenorul I. Borza. **Plouă, ninge, crapă pietrele de frig** (n.r. — am aflat că asemenea ședințe s-au desfășurat și în primele zile ale lunii februarie, cînd pe marginea bazinului antrenorul alerga continuu pentru a nu îngheța !...), **băieții vin la antrenament. Și, vă rog să mă credeți, nu am înregistrat nici un caz de îmbolnăvire. Avem mult de recuperat, ca la fiecare început de an. În decembrie și ianuarie, cînd adversarii noștri joacă polo, la căldură, în piscine acoperite, noi facem cîte o „miuță" de fotbal, alergăm, lucrăm cu halitere și extensoare, căci altceva nu avem. Nici măcar o minge medicinală, atît de necesară în antrenamentele noastre".**

— Și totuși Aradul are cea mai bună echipă de juniori din țară !

— **Mai mult. Patru dintre componenții formației au ajuns acum în lotul de juniori : portarul Ioan Demeny, un băiat pe cît de capricios, pe atît de talentat, Francisc Szabo, Barbu Ghițan și Voicu Sălăjan. Și să nu vă surprindă dacă ultimii doi vor ajunge curînd și în lotul olimpic pentru Moscova. Așa se și explică faptul că, în ultima vreme, ei sînt tot mai mult... curtați de echipele din București și Cluj-Napoca.**

— Ce obiectiv v-ați propus pentru acest an ?

— **Același titlu la juniori. Cu seniorii nu vom putea promova în primul eșalon decît atunci cînd vom avea și un bazin acoperit. Atunci copiii noștri nu vor mai pleca în alte centre și vom avea unele certitudini.**

În bazin — afară este la fel de frig — au apărut înotătorii, împreună cu entuziastul lor antrenor, **M. Artucov.** Printre ei, cîteva autentice talente : **Martin Liptak, Călin Lucuș, Marius Iegariu, Mihaela Filipaș, Rita Remlein.** Unii sînt deja recordmani, alții — fruntași la categoriile lor de vîrstă. Se pregătesc și ei în aer liber. Observîndu-i cu cîtă ambiție înoată conform unui plan foarte pretențios (ca și profesorul lor), nu ne îndoim că posedă și resursele de a reduce la minimum acest real handicap. Și, cine știe ? Poate că în curînd vom avea din nou campioni la înot din orașul de pe malurile Mureșului...

V. ADRIAN

„LUPTĂTORII DE LA PROGRESUL POT REALIZA MAI MULT"

este de părere vicepreședintele clubului, Dorel Cioară

Secția de lupte greco-romane a clubului Progresul București activează de mai mulți ani în prima divizie a țării. Unii dintre reprezentanții acestei secții au fost selecționați chiar și în lotul național. În ediția trecută a campionatelor individuale, **Vasile Andrei** a devenit campion național. Un alt component al acestui club sportiv, **N. Snae** (acum la Steaua), a fost și el selecționat în lotul țării.

Zilele trecute am făcut o vizită luptătorilor de la Progresul pentru a urmări modul cum se pregătesc, spre a ne putea forma o părere asupra calității procesului instructiv-educativ ce se desfășoară în această secție. Practicanții acestei discipline sportive beneficiază (în exclusivitate) de o sală de antrenament dotată cu saltele, prelate și toată aparatura necesară pregătirii în bune condițiuni a sportivilor de diferite categorii de vîrstă și clasificare.

Dorel Cioară, vicepreședintele clubului, ne-a însoțit și la sala de forță pe care o au la dispoziție sportivii de la Progresul. Amabila gazdă a ținut să ne informeze că aparatura respectivă, eficient mijloc de dezvoltare a forței — sub diferitele ei forme de manifestare — nu a fost suficient folosită de luptătorii clubului. În ciuda unor rezultate bune obținute de componenții secției de lupte greco-romane în anul care a trecut, conducerea clubului s-a arătat nemulțumită față de performanțele realizate de luptători. **Aceasta cu atît mai mult cu cît secția respectivă este încadrată cu trei antrenori (Staicu Olteanu, Vasile Constantinescu-Martac și Petre Banciu) și, așa cum am amintit, sportivii beneficiază de condiții bune de pregătire.**

În ultima vreme, preocuparea pentru creșterea elementelor tinere a crescut simțitor. Din luna octombrie, Petre Banciu lucrează în comuna Bragadiru, unde se ocupă de inițierea unui număr de aproape 60 de copii și juniori, acest centru constituind o bună bază de selecție.

Ședința de analiză a activității secției a adus modificări substanțiale în activitatea antrenorilor, Staicu Olteanu (antrenorul principal) **folosește acum programul de pregătire elaborat de federație, mărind volumul de muncă. De asemenea, se constată o îmbunătățire substanțială a calității procesului de pregătire. Un antrenament săptămînal (în unele perioade, chiar două) este rezervat pregătirii fizice generale cu mijloace nespecifice (alergări de rezistență, sprinturi, jocuri, exerciții din gimnastica acrobatică etc.).**

Antrenorul Staicu Olteanu *urmărește atent modul de execuție a diferitelor procedee tehnice de atac* Foto : Dragoș NEAGU

Din discuția cu antrenorul principal am aflat că mulți dintre elevii săi (în special cei tineri, de perspectivă) au prevăzute atît obiective de performanță, cît și de instruire. De pildă, juniorul **Sorin Marinescu** (17 ani și 100 kg) este apreciat de antrenor ca un sportiv care are o tehnică bună pentru gradul său de pregătire, mobilitate foarte bună, dar nu dispune de suficientă forță. În planul lui de pregătire sînt prevăzute multe exerciții pentru creșterea forței diferitelor grupe musculare. Asemenea obiective de instruire am găsit în documentele de planificare ale antrenorului respectiv și la sportivii **Constantin Petrache, Marin Scăunașu** (deși juniori, luptă în Divizie), tineri în care tehnicianul respectiv își pune mari speranțe și de pregătirea cărora se ocupă cu mult interes. Dealtfel, am avut și noi prilejul să urmărim un antrenament bine condus, cu exerciții judicios alese, fapt care ne-a întărit convingerea că luptătorii secției de greco-romane de la Progresul vor obține rezultate și mai bune.

Mihai TRANCĂ

PROMOVAREA ÎN DIVIZIA „A" — UN SCOP ÎN SINE ?

Hidrotehnica Constanța, formație promovată recent în Divizia A de handbal feminin, a fost — la începutul și la finele minisecvenței din februarie a campionatului — ținta unor comentarii contradictorii. La început — elogioase (echipa — bazîndu-se pe talentatele jucătoare Iuliana Hobincu, Georgeta Lăcustă, Elena Frincu și Larisa Cazacu, precum și pe iscusința și hărnicia antrenorului Traian Bucovală — realizase rezultate excelente, lăsînd să se întrevadă perspectiva intrării în circuitul formațiilor fruntașe ale handbalului nostru feminin), apoi — critice, nu atît pentru rezultatele nefavorabile (printre care și pierderea meciului pe teren propriu din etapa a V-a), cît — mai ales — pentru jocul dezordonat.

Ce a putut determina această comportare aflată — într-un scurt interval de timp — la poli opuși ? Întrebarea i-am adresat-o direct prof. Traian Bucovală :

— **Determinantă a fost lipsa de pregătire. Am în echipă eleve, studente, profesoare și funcționare. În mod firesc, timpul lor liber diferă. Am făcut zeci de antrenamente individuale sau cu mici grupuri, dar handbalul cere o pregătire în colectiv, omogenizarea echipei, însușirea tacticii preconizate. Or, antrenamente cu întregul colectiv dacă am făcut trei sau patru...**

— N-ați știut acest lucru dinainte ?

— **Ba da. Am sperat însă că lucrurile se vor rezolva. Mai sper și acum că la ședința de analiză vom primi sprijinul pentru a aduce — pe cît este posibil — la același numitor programul handbaliștelor de la Hidrotehnica.**

Evident, fără pregătire Hidrotehnica Constanța va face drumul înapoi spre Divizia B. Se pune însă întrebarea : **toate eforturile asociației și ale organelor sportive s-au consumat doar pentru intrarea echipei în Divizia A ? Modul cum se pregătește acum pentru a face față exigențelor primului campionat al țării nu mai interesează pe nimeni ?**